

56

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE !!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
enako do RIMA, FRANKFURTA

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk lepe
Slovenije in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Licence No: 30218

Eric Ivan GREGORICH
DONVALE TRAVEL SERVICE
1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC., 3109
TEL: 842 5666

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952
dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

585 1021

Arida

584 2103

Blinds & Curtains

AMPLIMESH™
MIGHTY STRONG SECURITY GRILLE
The King of Burglars

*CURTAINS*VERTICALS*
SECURITY DOORS
SECURITY ALARMS
*FLY SCREENS*HOLLAND*
*BONDED*VENETIANS*CANVAS*
*PLEATED*ROMAN*FESTOON*
AUSTRIAN

Arthur
018 339 200
62 SNOWDON DRIVE,
CHELTENHAM, VIC., 3192

Dnevno sveža jajca
lahko dobite pri
vašem rojaku....

ALMA AUGUSTIN POSTREGNA

LOT 1, CHAPEL ROAD.,
KEYSBOROUGH
Ph: 798 2853

Slovensko Društvo "Planica", Springvale.
Lot 1, Springvale road, Bangholme, 3175
P.O.Box 1188, Rosebank avenue, South Clayton, 3169
(03) 772 6235

"Novice" Odbor: Meta Lenarčič, Lucija Srnc, Stella Rob
in Suzi Kolačko

Tisk - Presto Printing.

Vaše prispevke pošljite na poštni naslov društva. Za podpisane
članke odgovarja pisec sam.

"NOVICE" BULLETIN

Leto XIV, Št 56
Marec 1994

Vesele Velikonočne praznike
vam želi odbor S.D. "Planica", Springvale.

M. H.:

Materina roka

*Ko je materina roka
zibko mi postlala,
v sen me prvič zazibala,
tihu nočne ure štela
in žebrala,
da bi zarja me objela.*

*Roka njena bila je kot
z morja školjka
z biserom v globini,
kot jesenska veja,
ki ponudi sad v lupini.*

*Dala vse je meni,
sebi v up zeleni,
da, kar mi je podarila
zvesto v srcu bom nosila
ko iz zibke bom stopila.*

*Materina roka
je bila kopolja:
Iz trenutkov, let in žrtev
izkopavala mi je zaklad.
Njena roka — vrtnarica
meni cvetje
vpletala v pomlad.*

*A zdaj roka mame
že zori kot zrno
za nebeški kruh
in zame
v blaženi tišini
groba jame.*

*Na nagrobnik
duh njen piše:
Se iz mojega srca
zdaj otrok kruhek jemlji,
zvesto, trdno stoj
na rodni zemlji.*

Spoštovani,

Prav lepo pozdravljeni. Upam, da vas bodo te moje vrstice našle pri dobri volji in da jih boste prebrali.

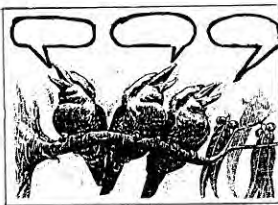
Od zadnje izdaje "Novic" pa do danes, so bile prireditve na "Planici" zelo zanimive in vesele. Sv. Miklavž nas je po stari slovenski navadi obiskal in obdaril naše najmlajše na tradicionalnem "Miklavževanju". Ta večer sta naša dolgoletna člana in prijatelja Vilma in Drago Vlah praznovala kar dva praznika. Ponosni smo, da sta za njuno praznovanje izbrala "Planico". Višek večera pa je bil nastop pevca Staneta Vidmar. Res nekaj posebnega. Štefanovanje je bilo tudi veselo; o Silvestrovanju pa je napisan poseben članek; preberite ga.

V prvi polovici januarja smo se vsi malo oddahnil. Prepričana pa sem, da smo več ali manj vsi v svojih srcih praznovali obletnico samostojne Slovenije. Na "Australia Day" pa smo lahko prisostvovali raznim prireditvam izven našega društva. Pustnega večera - plesa se bomo vsi še dolgo spominjali. To leto je bil obisk maškar velik in kvaliteten. Hvala vsem, ki ste z vašo dobro voljo in trudom pripravili skupno z obiskom "Šaleški" okteta in ansambla "Jošeta Šumaha" res nepozaben večer.

Kaj pa nas še čaka v naslednjih nekaj mesecih? Svet slov. organizacij Vic., katerega je del tudi "Planica", pripravlja 12 & 13 marca četrti slovenski festival v prostorih S.D. "Ivan Cankar", Geelong, in piknik v "Hanging Rock" (10.4.) v pomoč slov. radijski uri na 3ZZZ. Vabljeni ste vsi na velikonočni popoldan na 4.4. ob treh popoldne. Mamice bomo počastili na materinskem plesu zadnjo soboto v aprilu. V čimvečjem številu pa ste vabljeni na 20-letnico slov. šole na "Planici" v nedeljo 15.5. Čaka nas vse obilo presenečenj.

Na koncu naj se vsem prav lepo zahvalim za pomoč pri preteklih prireditvah in se priporočam tudi v bodoče.

*Nasvidenje,
Ivanka Kolačko.*

KAJ JE NOVEGA NA "PLANICI"?

What's New on "Planica"?

Čestitke Janji, Borisu in Saši ob prihodu DION NICOLAS SRKULJ. Upamo, do vam bo vedno v veselje in ponos.

It's a baby boy! DION NICOLAS SRKULJ. Among the many well wishers to visit Yanja in hospital were Ivanka Kolacko and Stella Rob. Yanja and Boris thank everyone for their kind thoughts and gifts occasioning the birth of their son.

Sin naših dobro poznanih članov – Zidarjevih iz Traralgona je pred kratkim naredil velik korak v bodočnost. Na 22.1.94 je GORAN ZIDAR obljubil zvestobo svoji nevesti JODIE. Čestitke obema za dolgo – skupno življenjsko pot!

On January 22nd 1994, GORAN ZIDAR, son of Mr. & Mrs. Zidar of Traralgon, married his bride JODIE, at St. Judes Catholic Church in Scoresby. Congratulations and best wishes to the happy couple!

ODBOR "NOVIC" BI RAD VEDEL KAJ JE NOVEGA MED ČLANI IN PRIJATELJI "PLANICE" – SPOROČITE!!

The committee of "Novice" would wish to inform members and friends of "Planica" about events that occur – please help us share them!

PETKOVI VEČERI.....

V drugi polovici preteklega leta 1993 smo se v krogu odbor in kulturnih delavcev S.D. Planica dogovorili, da bi vsaj enkrat mesečno ob petkovih večerih organizirali kakršnekoli aktivnosti, da bi čas in prostor ob petkih zvečer izkoristili še kako drugače, razen posedanja. Ker zamisel ni bila tako slaba, smo se kmalu lotili del in smo že v novembru mesecu organizirali dva petkova večera, ker n povabljeni gostje teh dveh večerov niso bili drugače dosegljivi.

Prvi petkov večer smo organizirali 18. novembra 1993. Poslušali smo poučno in zelo koristno predavanje o srčnih obolenjih in problemih, čez teden dni t. j. 25. novembra 1993 pa je na Planici gostovala kulturna skupina mladih iz Kew pod vodstvom p. Toneta.

Predavanje o srčnih boleznih in problemih, ki so v življenju pogostokrat neizbežni in težki, nam je predavala gđc. Štefka Lenko, hčerka Tilke in Valentina Lenko, ki sta že dolgoletna člana društva. Veseli smo, da imamo pomoč pridnih in delavnih članov v društvu, še bolj pa, da so njihovi, tukaj rojeni otroci pogostokrat velika pomoč in ponos našega slovenstva tudi. Predavanja se je udeležilo dokaj lepo število članov in gostov, čeprav smo pričakovali še kakšno glavno več. Kakorkoli, vsakdo je imel možnost poslušati in sodelovati pri predavanju, vsem postavljenim vprašanjem pa je Štefka z veseljem in v najboljši moči odgovorila. Predavateljici se skupno v veliki meri zahvaljujemo za brezplačno prisotnost in se ji vsekakor unaprej priporočamo.

25. novembra 1993 so nas v naši dvorani obiskali mladi kulturniki iz verskega središča Kew. Predstavili so se s predstavo Slavčeva in vrtnica, izvedeno v 7. odlomkih, pod vodstvom p. Toneta. Koliko nam vsem pomeni ohranjati slovenski jezik v tujini, je vredno omembe. Koliko stremimo za tem je bil ta večer dokaz "slovenske" mladine, da je sposobna in želi slediti stopnjam slovenske slovnice, patru Tonecu pa je v čast, da je svoj trud vložil v vredno, mlado delovno silo, katera je dokazala uspeh.

Leto 1994:

Mnenja smo, da bi s temi "petkovimi večeri" nadaljevali. Seveda da želim poudariti predvsem to, da k organiziranju in sodelovanju pri večerov vabim vse, ki bi kakorkoli lahko ali radi pomagali k izvedbi. Upoštevali bomo vaše predloge, vaše želje in vsem, ki se bodo kot volonterji udeležili s predavanji in pripravo, se v naprej priporočamo za sodelovanje. Pišem vam v naprej in v upanju, da moje besede ne bodo samo "bob ob steno", temveč se boste odzvali vabilu in pomagali k razgibanosti društva, saj se nam malo -ne zdi, da družabnost na Planici počasi ugaša.

Kulturni referent

"SLAVČEK IN VRTNICA" NA "PLANICI"

Bližali so se prazniki in z njimi "holidays"; za našo mladino so bili izpiti, excursije in mnogo, mnogo dela in skrbi; pa vendar so si odtrgali čas, se zbrali in se potrudili, da prikažejo igrico v materinem jeziku in tako pokazali, da so vredni nositi ime "Slov. mladina".

Na dan 26.nov.1993 smo imeli priliko videti "ta" naš mladi rod na odru planiške dvorane – (seveda moram pa dodati, da je naš oder ob vsaki kulturni predstavi poln planiške mladine – ponosni smo na vas.)

Torej slov. mladinci iz Kew so nam prikazali "Slavček in vrtnica", katerega je vodil pater Toni – naš duhovni pastir in tudi sam odigral kratko vlogo. Mladina se je odlično odrezala, če primerjamo njihov čas, ko so v šoli za svoje življenje bili najbolj zaposleni. Seveda vsi nastopajoči obiskujejo sobotni pouk slov. jezika.

Čestitke vsem, ki ste nastopali in pokazali, da obvladate materin jezik. Glasbeno spremljavo je opravljal naš znani Lenti Lenko, Planičar že od otroških let, sedaj voditelj in napovedovalec na slov. etničnem radiu za mladino ter učitelj glasbe. Oder je bil okrašen, da nisi vedel ali si v dvorani ali v naravi.

Res, lep večer, samo škoda, da ni bilo več obiska. Vseeno so na vratih nabrali \$150.00. Kulturne predstave so vredne mnogo več, a vem, da kdor nastopa ali pripravlja – temu je denar najmanj v misli. Za nas je dragoceno in radovoljno dejstvo, da poslušamo naš naraščaj v materinem jeziku.

Ob koncu predstave se je naša predsednica ga.l.Kolačko zahvalila za lep večer z željo, da se take predstave nadaljujejo in širijo. Nastopajoči so bili pogoščeni z okusnim prigrizkom. Tako smo večer petka končali saj, kot sem že omenila, "ta mladina" je drugi dan morala v razred slov. jezika, mnogi drugi pa na delo za vsakdanji kruh.

Lucija Srnec.

LOVSKI PLES na "PLANICI"

MIKLAVŽEVANJE

Srečne slovenke in slovence
Kjer koli ste

Stane Vidmar

MELBOURNE 5.12.1993

"Miklavževanje" na "Planici" je bilo res veselo in živahno. Dvorana je bila polna ljudi. Vsem v veselje, posebno pa najmlajšim, je bil obisk sv. Miklavža. V spremstvu in s pomočjo angelčkov in parkljev je obdaril vse, ki so bili pridni čez leto. Obljubil pa nam je, da se vrne drugo leto če Bog da.

Na ta večer pa je bil med nami tudi lepo sprejet pevec zabavne glasbe Stane Vidmar. Z veseljem nam je prepeval njegove pesmi, polne svojih čustev in ljubezni. Res je bil to enkraten nastop in se mu še enkrat lepo zahvaljujemo.

Ivanka Kolačko

Ples slovenskih maturantov

Združenje "Prijateljev Slovenske Besede" – PSB, je organizacija, ki je bila ustanovljena 3.avg.1993 v namen, da pomaga slov. mladini – študentom pri vzdrževanju, širjenju in obstoju slov. jezika in kulture, ki smo jo podedovali od naših prednikov, a mi smo jo pa dolžni učiti in zapustiti našim potomcem.

V tem združenju so lahko vključeni vsi, ki se zanimajo, ljubijo in želijo, da odstane slov. beseda na peti celini – Avstraliji. Na to prvo združenje ali zborovanje so bili povabljeni vsi učitelji slovenščine; kulturni delavci slov. skupnosti; maturanti iz slov. jezika ter posamezniki, ki so pripravljani sodelovati – na pr.:predsedniki slov. društev. Namen in delo PSB bi bilo: gojenje slov. besede v Vic.–posebno med mladino; pospeševanje učenja slov. jezika kot rednega šolskega predmeta; vzpodbujanje učenja slov. jezika v klubskih razredih, povezava med učitelji in organizacijami; vključevanje mladine, posebno maturantov v kulturno dejavnost slov. skupnosti; povezava kulturnih delavcev in dejavnosti v Vic.; navezovanje stikov s slov. govorečim svetom in izmenjava. Sestavljen je bil izvršni odbor: Predsednica: A.Ceferin, Podpredsednica: J.Paddle–Ledinek, Tajnica: S.Ceferin, Blagajnik: R.Mrak & M.Lenarčič.

Veliko delo PSB je bilo že izvršeno. To je bil "Ples slov. maturantov", ki se je vršil 11.dec.1993 – Takoj so začeli pripravljati in zbirati najpotrebnejše. Odbor SPK Jadran je dal na razpolago dvorano, katero so okusno pripravili starši maturantov ter učenci. Bil je predstavljen kratek kult. program, kjer so nastopali učenci sobotnega slov. pouka. Na slavnostno praznovanje, – 12 letnico slov. mature in 17–letnico slov. pouka, so bili povabljeni posebni gostje, klubski predstavniki ter učitelji slov. pouka.

Lepo in zgodovinsko pomembna je bila razstava slik slov. razredov skozi vsa leta obstoja slov. pouka ob sobotah. Razdeljena so bila priznanja učiteljem in učencem, katera je podarila SIM iz Ljubljane. Po končani proslavi je bila prosta zabava. Na ta večer nas je veselo zabaval ansambel "Plave Noči". Nekateri člani tega ansambla so tudi nekdanji učenci slov. pouka. Nabralo se je kar precej ljudi, a bilo je še mnogo prostora. V mojem imenu in še od marsikaterih prijateljev, veliko priznanje in mnogo sreče in uspeha v bodoče, posebno pa študentom.

Lucija Srnec.

SILVESTROVANJE NA "PLANICI"....

Leto 1994 smo na "PLANICI" pričakali v zelo velikem številu (450). Malokateri je bil, da ni izrazil lepe pripombe ob veselem sprejemu, ob pogledu na izredno lepo pripravljene mize, še bolj hitro postreženo večerjo in se na koncu zahvalil za prekrasen in lep večer.

V imenu odbora in še posebno v svojem imenu se zahvalim vsem, ki ste pomagali. Hvala vsem "neodbornicam" v kuhinji za pripravo hrane. Olajšale se veliko delo odbornicam. Posebna hvala pa mora biti izrečena našim mladim, kateri so se lepo in strokovnjaško odrezali pri serviranju hrane. Mira in Feručo sta bila res mlada med najmlajšimi. Hvala vsem. Naj dodam samo to: vsi smo pokazali kaj lahko tako maloštevilni odbor, kot je to leto, pripravi s pomočjo članov.

Nezaželjene besede in včasih neupravičena kritika so že stara slovenska navada, katero že lahko kličemo kar neumnost. Vendar pa se ta navada še vedno ponavlja, čeprav ni več potrebna in ni važno od koga in od kje pride. Uspešne prireditve in veliki obiski nam pokažejo, da ljudje radi pridejo na "Planico". Počutijo se dobro in domače med nami. Dolžnost vodilnega odbora pa je, da ta občutek ohrani in omogoča tudi v naprej. Jaz o tem ne dvomim; vsi delamo v korist "Planice".

To leto je bilo razglašeno za leto družine. Upam in želim, da se boste vi vsi člani, ki stojite ob strani z vašo pomočjo vsaj včasih v tem letu priključili družini "Planice". Saj je ta družina pri delu in skrbi za ohranitev vašega društva trenutno zelo majhna in za enkrat še neplačana.

Ivanka Kolačko.

*Gostje na "Silvestrovanju" na "Planici"...
Čestitke Frenku in Lenčki ob obletnici poroke!*

Srečno Novo Leto 1994 !!!

NOVICE BALINARJEV!

Dragi bralci Novic! Novo leto se je že kar pošteno začel. Poletje se nam po isti poti tudi odmika, saj ga držimo samo še za kar na enkrat bomo zdrsnili v jesen. Žal mi je tistih, ki so iskali toploto pri morju ali na plažah. Takih lepih ali toplih dni je vse manj in manj. Planičarji kot športniki pa smo veseli, da imamo pokra ta balinišča in s tem brez skrbi glede vremenskih nepravilnosti. Mislim sem malo zašel, pa naj se vrnem nazaj k balinarskim novicam.

28.novembra smo balinarji in lovci skupaj priredili "break party", tako se temu tukaj pravi. Zjutraj takoj po osmi uri, smo se začeli zbirati. Miro Franetič je razporedil igralce tako, da so vsi igrali z vsemi - lovci, balinarji, dobri, slabi. Tako, kdor je balinist je moral tudi streljati z naslonom in pa brez naslona. Bilo je res veselo in živahno. Tisti, ki redko kdaj balinajo so od časa do časa kar jamrali in vzdihovali letanju gor in dol po baliniščih. Prišel je čas za kratek počitek, za kosilo, ki so ga spretni kuharji na BBQ kuharice, vsem odlično pripravili, od zelenjavne juhe do različnih salat in ostalih dobrot.

Po kosilu smo nadaljevali naše tekmovanje. Končno smo prebili popoldan in prišli do zaključka dnevnega tekmovanja. Na moje velike presenečenje je prvo mesto odnesla trojka, katero so sestavljali: Z. Abram, M. Lenarčič in L. Sluga. No kot vidite, tudi slabi igralci k postanejo zmagovalci. Nekaj podobnega se je zgodilo tudi pri lovcih. Vsem zmagovalcem čestitke, kuharicam, kuharjem, lovcem in vsem ostalim pa tisočera hvala za delo, ki ste ga darovali ta dan za dobrobo Planice. Ker vidim, da je ta redna letna zabava z lovci in balinarji na Planici že tradicionalna, jo moramo tudi obdržati.

19. decembra so naši balinarji igrali na S.P.S.K. Jadran za pokal "Jadrana". Naša ekipa na žalost ni imela sreče. Osvojila ga je ekipa Jadrana - tako je ostal pokal doma. Hvala "Planičarji" za vaš prisostvovanje.

30. januarja, smo na Planici praznovali obletnico pokritih balinišč. Na ta dan, so se igralci društev Melbourne pomerili za "Planinski pokal". Tekmovalo je kar lepo število balinarjev in balinark. Vsi so bili dobre volje, še navijači so se oglašali za duševno podporo igralcem. Zopet so se kuharice pod vodstvom I. Kinkela odlično odrezale, saj brez vas kaj takega ne bi bilo mogoče. Hvala vam.

Rezultati tega dne pa so bili sledeči:

Prvo mesto:	S.D.M.	Tretje mesto:	Planica
Drugo mesto:	Istra	Četrto mesto:	Istra

doča tekmovanja:

27.februarja bo na Planici drugo zvezno tekmovanje. Za to iliko, vabimo vse ljubitelje tega športa in tudi navijače seveda, pridete in s tem pokažete pogum in veselje našim balinarkam in linarjem, ter istočasno z vašo prisotnostjo poživate atmosfero na anici.

6.marca bodo balinarke in balinarji gostovali v klubu Istra "Istra" pokal. Balinarji kar korajžno naprej! Na upanju svet stojj, i vabljeni!

12. in 13.marca bo SSOV organiziral slovenski Tabor v Geelon. Povabljena so vsa društva v Melbournu in izven Victorije. Pri- avljajo se tudi balinarska tekmovanja, kjer se bodo balinarji pome- i za "Tabor" pokal. Pridite v čim večjem številu, če ne kot igral- ,pa vsaj kot navijači.

20.marca bomo "Planičarji" gostovali pri klubu "Učka", za hov pokal. Po kratkem premoru pa bomo 15.maja zopet odpotovali v long na zvezno tekmovanje. Obveščamo tudi vse tiste, ki radi bali- e, da si obdržite 12. junij prosto, ker potrebujemo 36 igralcev balinanje proti Italo Australia Club v Dandenongu. Ravno tako si rezervirajte 3.julij, ko bo povratna tekma z Italo Australia ib na Planici.

Ne pozabite na balinarski zvezni ples, ki bo na Jadranu 21. a 94. Planičarji zapišite svoja imena pravočasno!

Ob tej priliki in prvi izdaji Novic v novem letu, želim vsem nom in prijateljem in bralcem, veselo, srečno in uspeha polno o leto 1994, da bi vam prineslo vse kar vam srce poželi, posebno zdravja, kar je največje bogastvo. Hvala vsem, ki ste nam pomaga- v preteklosti pa upam, da nam boste še v bodočnosti.

Športna referenta: M.Franetič,
L.Sluga

LOVCI IN RIBIČI PLANICE!

Lovci v tem letnem času prav nič radi ne hodimo tukajšnjih gmajnah, ker je prvič, preveč vroče, drugič tudi toliko kač in marčesa, da raje počakamo še nekaj tednov in potem začnemo z novo sezono.

Že nekaj let zaporedoma, smo tudi za konec lanske leta skupaj z balinarji pripravili športni dan na Planici. Bilo je nadvse veselo. Poleg balinanja se je tudi strejalo. Končni rezultati so bili bolj razveseljivi kot prisenetljivi.

19.marca - na Jožefovo se odpre strelska sezona rance. Po vsej verjetnosti se bomo "Planičarji" odpeljal proti Horsham jezeru. Ker je dokaj dolga pot od Melbour do Horsham jezera, radi vidimo, da se nas zbere velika skupina planiških lovcev in manj drugih.

Zgleda, da tudi ribiči na Planici spiyo. Ribe so se gotovo potopile še globlje in tako jim ne bo pomagala najslajša vaba na trnikih, da bi jih privlekli na dan, z bodo tudi oni morali počakati na ugodnejši čas.

Zvezno strelsko tekmovanje je pred nami. Veseli lovci iz St.Albansa imajo to prvo tekmovanje 27.februar 1994. Upam, da bo tekmovanje že v novih klubskih prosto v St.Albansu. Drugo zvezno tekmovanje bo na Planici 17. 1994.Pripraviti se moramo malo boljše, da ne bomo zopet tali na zadnjem "cveku". Lovsko veselico bomo imeli 4.6 na Planici. Že v naprej ste vsi vljudno vabljeni!

Pa še nekaj o louskem pikniku, ki smo ga imeli 2 februarja 94. Okrog sedemdeset Planičarjev se je zbral na Sugarloaf Reservoir Parku. Vsi smo prinesli s seboj polne košare dobre volje. Skozi cel dan nas je pestrila vesela slovenska pesem. Vreme nam je bilo naklonjeno, k že dolgo ne.

Ob koncu dneva sem zaključil, da je bil urnik pr hoda na piknik neomejen. Najurnejši so prispeli že okr 8.ure, ter se takoj lotili ribarjenja, zadnji prišleci p so uspeli uživati le pol ure tega dne. O ribolovu ne m remo zabeležiti dobrih novic, ker so po pripovedovanju oskrbnika parka, bile ta dan na drugi strani jezera in ko prihranile ribičem velik kos poti...No boljše pa j potem zadišalo na BBQ, ki so ga lovci okusno pripravili

ala vsem, ki ste se udeležili tega piknika, posebno pa
stim, ki ste pomagali pri pripravi hrane in pečenja BBQ.

Lep pozdrav starešina, Valentin Lenko

Pa še jaz:

Vsem, ki letos niste bili na lovskem pikniku bi
da povedala, da je bilo med izvrstno pijačo in jedačo
di veselja in razvedrila. Skupno smo se pomerili v par
ščinah: skakanje v vrečah in potegovanju špage. Vsakdo
imel priložnost udeležiti se tekmovanj; "starejši",
ednji in mladi. Kdo bo najhitreje prišel od starta pa
cilja v "skakanju v vrečah" je bilo zelo ugankarsko.
jub "nabranim letom" so se nekateri prav odlično odre-
li. Sodelovalo je osem skupin po pet tekmovalcev. Ker bi
rada izognila predolgemu pisanju, vam navajam samo do-
tnike:

skanje v vrečah: Moški: Drago Vlah, Ženske: Tončka Brgoč
Mladi: Lidija Pavel

V potegovanju špage se je pomerilo "presenetljivo"
vilo skupin, od katerih je zmagala:

ška ekipa: Janez Mesarič, Lojz Kos, Jože Rozman, Peter
Lenarčič, Valentin Lenko.

iska ekipa: Zdenka Mesarič, Marija Smrdel, Marija Rotar,
Ivanka Kinkela, Anica Mavrič, Vera Brne.

Tekmovali so tudi mešane ekipe, toda dokončnih re-
ltatov nismo dobili, kajti, zgodilo se je... Kaj? Najboljše
pine so se pozabile pomeriti med seboj. Nič za to. Pik-
kov bo še, samo pridite pa bomo nadomestili pozabljeno.
vse tiste, ki tokrat NISMO imeli sreče dobiti prvo mes-
pa je na razpolago dosti tehtnih izgovorov, kot napr.:
očina je bila neznosna, ali ste bili zaradi "praznega
lodca in suhega grla" nemočni, ali vas je cel čas od sa-
ja dobrega razpoloženja bolela glava. Katerikoli od
vedenih opravičil za izgubljeno prvo mesto je z vsem
zumevanjem sprejet in dovolj tehten.

Vsem skupaj prisrčen pikniški pozdrav,

Vera Brne

Mladinska folklorna skupina S.D. Planice na SDM. Robert Posčič, Joe Lesjak, Janez Mesarič, Michael Vogrinc, Robert Pintar, Andrej Toplak; Anita Posčič, Lidija Pave, Kristina Cestnik, Wendy Cestnik, Kristina Mesarič, Irma

Svet Slovenskih Organizacij Viktorije je letos 3. januarja 1994 na S.D. Melbourne organiziralo in denarno podprlo prvi štipendijski sklad v Viktoriji-Australiji. Z delom in pripravo so pričeli že lansko leto, končni rezultati žrebanja srečnih dobitnikov pa so podarili na t. dan.

Pred polno dvorano je goste in navzoče lepo pozdravil g.P. Mandel, povedal namen tega dne in že je stekla sedla in pesem nastopajočih. Lep, kratek in jedrnat program so popestrili še naši mladinci iz Planice s folklornimi plesmi Gorenjske. Napočil je trenutek tišine in že sta bili dve mladi dekletki na odru. Žreb je odločil Natašo Martičič, 18letno dekle iz Geelonga in Tanjo Kutin, prav tako 18 letno iz Kew. Vsaka je dobila \$1000 na leto za tri leta. Obe sta se lepo zahvalili za darilo, ki pa ga bosta tudi v ta namen izkoristili.

Meta Lenarčič

Folklorna Skupina "Planice" z učiteljico folklore
go.M.Lenarčič na S.D.M.

PUSTOVANJE NA "PLANICI" - Z ENO BESEDO ČUDOVITO!

Velikokrat sem prisostvovala slovenskim prireditvam,
tudi preteklim pustovanjem na "Planici."

Letos so nam MASKE na "PLANICI" predstavile pravi
'show". Pod pravo medicinsko kontrolo se je med
'MAŠKERADO" celo rodil mali "PUSTEK". Lepi
'Meksikanski par, Srednjeveška predstavnik", in
drugi "Elvis Presley" so bili enkratni. Mala
plesalka, predvsem pa "Dolly Parton" z vsem svojim
premoženjem; neverjetno, Lojze vse ženske bomo
prosile za recept. Hvala prav vsem, saj ste se
potrudili in to z dobro voljo in željo, da nam
gledalcem nudite res prijetno razpoloženje. Predvsem
pa bi želela omeniti "ZVONARJE". Iskrene čestitke
vseh nas, ki smo uživali ob vašem trudu in živobarvni
predstavi naše kulturne zgodovine.

Kar vešelo naprej in priznanje za ves trud vsem
'PLANICARJEM".

Helena Leber.

"Zvonarji" na "Pustovanju" na "Planici".

ŠALŠKI OKTET IZ ŠOŠTANJA

SLOVENSKEMU KLUBU "PLANICA"

PLANICA, PLANICA
LEPA, KOT KRALOJICA
TA SLOVENSKA LEPOTICA.

VSI SMO V MELBOURNU SE ZBRALI,
DA BI Z ROSAKI POKRAMLOALI
IN TUDI ZAPLESALI.

RADI BI SE ZAHVALILI
IN Z ZDRAVICO NAZDRAVILI
HVALA VAM VSI, SLOVENKE IN SLOVENCI.

Šušek Miro

Tone Janica, Lojze
Šušek, Miro

*Dobrodošli Šaleški oktet
in ansambel Jožeta Šumaha!*

*Pozdravljeni gostje iz domovine,
pozdravljena nam bodi pesem Vaša,
ki skriva v sebi košček domačije -
pesem, ki pela jo je mati naša.*

*Kjer pot Vas vodi po tem daljnem svetu,
naš dom od doma naj spremlja Vas povsod;
saj tu rojak še rad po svoje poje
in čuva - kar dal mu je slovenski rod.*

*Nazaj domov Vam srečno pot želimo;
naj naš pozdrav doni v pesmi Vaši,
naj zdrava, srečna bode nam dežela -
prav tam, kjer večni so spomini naši.*

Ivan Lapuh

"Šaleški oktet" na "Pustni veselici".

SLOVENSKA MAT' ME JE RODILA.....

Kako krasna, vesela in zanimiva je doba slov. življenja.

Različne pokrajine slovenske zemlje nam dokazujejo pisanost pokrajin rodne domovine - tam pod Triglavom -slovenskim orjakom..... da, lahko se ponašamo s prekrasnimi, rodovitnimi pokrajinami,-kot je trden gorenjski kmet, vesel Vipavc, ki prideluje fige in goji rože. Vesel Dolenc, ki prodaja ribniško suho robo, pa Belokrajinc, ki vedno prepeva. V Trbovljah se rudarji trudijo da preživljajo svojo družino. Splavarji na Savinji pojo in se z vesli borijo in usmirjajo pot dereče vode. Prekrasna je pisanost Pohorja in nižina Prekmurja; v senci pod topoli ti pogled obstane ob deroči Dravi in globoki Muri.

Vsi Slovenci pa se ponašajo s prekrasnimi, pisanimi nosami, ter tako zaplešejo pod slovensko lipo ob spremljavi veselega harmonikarja.

Tako se ohranja slov. kultura, ki nas spominja na podedovano doto, katere se radi spominjamo, čeravno smo daleč na peti celini.

- kjer-koli bom hodila, materinega jezka ne bom pozabila -

Lucija Srnec.

Leto 1994 na Planici

Visoka številka 1994, saj se bližamo že 2000-ti številki – pa vendar nas je čas hitro pripeljal do letošnjega leta, ko lahko na Planici zapišemo kar lepe in številne spomine. Koliko proslav, nastopov, različnih športnih tekmovanj, prireditev se je naredilo na Planici in to v prid in ponos ter za obstoj slovenskega jezika. Da, ponosni bodimo, da smo uspešno prišli do te visoke številke, ki jo pišemo 1994 leto.

Med vse te spomine moramo dodati razred slovenskega jezika, ki je zibel naše dote, katero smo dolžni negovati in jo obdržati ter deliti svojim potomcem.

V maju bomo praznovali 20 let ustanovitve slov. šole na Planici. V istem mesecu se spominjamo svojih mamic – materinski dan. V letošnjem letu 1994. je prvič svetovno proglašeno leto "Družine" – polno leto spominov in proslav. Spominili se bomo svojih mamic, obenem tudi praznovali 20-to obletnico slov. šole.

Priprave so v teku. Nekdanja mladina – sedaj že mladi starši so si vzeli odgovornost tega težkega, toda zanimivega dela v roke. Z veseljem pripravljajo ter zbirajo spomine. Vse ostale pa naprošamo za pomoč pri urejanju – pripravljanju proslave ali pomoč pri sami proslavi.

Lucija Srnec.

SLOVENSKA NARODNA NOŠA
Kranjska gora

VABILO!!!

Vljudno vabljeni na spominsko
proslavo 20-let šole slov.
jezika na "Planici".

- 15.5.94 -

Počastili bomo tudi svoje matere -
stebler slovenstva.

Prisrčno vabljeni!!

VELIKONOČNI SPOMINI

Narava se je prebujala iz zimskega počitka. Po bregovih in ob potokih so bili vidni prvi znaki prihajajoče se pomladi. Tudi po bližajočih velikonočnih praznikih je že dišalo, ki smo jih otroci težko pričakovali. Takrat smo bili deležni raznih dobrot, kakršnih skozi leto ni bilo na mizi. Vsekakor so nam bili najbolj priljubljeni pirhi.

Zanimivo je bilo na veliki petek, ko smo barvali pirhe. Po nekod, kjer je bil kdo večšč v risanju, so jih z čopičem obarvali. Pri nas in še marsikje drugje se je barvalo na preprost način; kar enobarvno, oziroma pet ali šest različnih barv. Tudi papirnate sličice, ki so bile priložene trgovinski barvi, smo nalepili na pirhe. Za lesket smo jih premazali z slanino.

Naslednji dan, na veliko soboto se je velikonočna pripravljena hrana nesla k žegnu. Po navadi je bilo žeganje v farni cerkvi ali pa tudi pri vaški kapeli. Matere in dekleta so se rade ponašale katera ima večjo korbo, katera ima več in imenitnejše v njej. Seveda, tudi pirhi so pri tem zbudili svojo pozornost. Žegen pa je pri vsemu temu deloval enako - tudi tam, kjer se je v revnem cekru skrivalo le nekaj grižljajev velikonočnih dobrot.

Na velikonočno nedeljo smo šli k zgodnji maši, pri kateri se je odvijala procesija. Ko smo prišli domov smo zaužili hrano, ki je bila pri žegnu. Najlepše pirhe nismo takoj pojedli, krasili so še nekaj dni kuhinjsko omaro. Jajčne lušine od pirhov je oče zdrobil in jih potrosil okrog hiše.

Tako se je pri nas ponavljalo nekaj pomladi z lepimi doživetji in spomin na družinsko obhajanje velikonočnih praznikov, vse dokler domačija ni ostala brez očetovega žegna.

Danes, ko mi daleč od doma vsakdanje dobrine nudijo sliko praznika, me spomin še veže na velikonočne praznike iz moje rosne mladosti.

Ivan Lapuh.

PRVO JAJCE MLADE PUTKE

(Iz francoščine prevedel F. E.)

Velika noč bo čez tri dni... Vse čisti, pomiva, pometa in briše in vsa hiša je narobe. Na vratu poskuša kos svoje najlepše pesmi, po travnikih že vse brsti in celo stara jablana poskuša že odganjati. V kokošnjaku jajčarice ne prenehajo s kokodanjem in s prepiri za gnezda, kamor bi znesle jajca.

„Zakaj vse ta dirandaj? Zakaj vse križem kražem?“ je vprašala Putka Čuježa, ki je edini ostal miren, kajti za psa čuvarja so končno vsi dnevi enaki.

„Zakaj? Se ti pač pozna, da nimaš še niti eno leto in da si še malo skusila. Zapomni si, da bo čez tri dni Velika noč, praznik vstajenja, in da se mora vsak pobrigati, da pokaže svojo radost... Tvoja in tvojih sestric naloga je, da znesete lepa jajčka in nato zapojete.“

„Jaz se rajši sprehajam po zelenečih vrtovih, pobiram zrna in tu in tam kavsnem še kako muho...“

„No, čenčaš pač kot otroci. Če bi govorile vse kokoši tako, bi ostali brez velikonočnih pirhov. Kakšna sramota bi bila to za kmeta, ki bi jih ne mogel deliti, in kako žalostni bi bili otroci, ki bi ostali brez tega veselja! In kako nerodno bi bilo tudi zate, če bi ostala brez koristi in bi ne poznala velikonočne radosti!“

Mala Putka je nekoliko pomislila, potem pa obrnila hrbet zelenečemu vrtu in pohitela proti kokošnjaku. V topli poltemi je skrivnostna tišina obdajala s slamo nastlane zabojčke, v katerih so nesle kokoši. Putka je skakala od enega do drugega, a vsi so bili zasedeni. Rdeči grebeni so se dvigali in ostril kljuni ter okrogle in žareče oči so ji grozile, ko se je namenila počeniti h kaki jajčarici.

„Zasedeno! Pusti me v miru! Izgini, sicer...!“

„Ah, kako neprijazne so,“ je stokala Putka. „Grem pa kam drugam, v kak samotni kot.“

Obhodila je skedenj, drvarnico, podstrešje, toda povsod so se že ustoličile druge kokoške.

„Če bi naredila kot te, kdo bi prišel iskat moje jajce? Toda zakaj si sploh ubijam glavo zaradi take malenkosti? Naredila bom

velikonočno veselje, kakor mi je svetoval Čujež.“

Odšla je z domačega dvorišča, se podala na veliko cesto in jo mahala mimo hiš ob robu ceste. Stegovala je svoj vrat in se z velikimi očmi pazljivo ozirala, da bi našla to, kar je iska. Ponekod je videla sedeti za mizami ljudi, ki so jedli in pili, drugod je naleteala na ženske, ki so glasno opravljale, tam zopet otroke, ki so se igrali, nekoliko dlje gospodinja, ki je ubijala jajce v skledo moke...

„Tu jim nisem potrebna,“ si je mislila Putka.

Končno se je ustavila čisto na kraju visi pred majhno kočko, pokrito z izprano slamo. Vse tiho!

„Ali tu nihče ne stanuje? Ne, vrata so odprta. Stopimo in pogledjmo!“

Tiho in previdno prestavlja svoje noge drugo pred drugo je Putka obhodila kočico in se ustavila pred staro ženico, na pol slepo, ki je tiho govorila sama s seboj.

„Približuje se Velika noč! Čutim jo po milem in dišečem vzduhu. Škoda, da si letos ne morem privoščiti ničesar boljšega. Niti enega jajca nimam v hiši, kajti moja Črnka je poginila od starosti in nikogar nimam, ki bi me razveselil z njim...“

„Torej sem prišla ravno prav,“ je vzklila Putka sama pri sebi, tiho skočila na posteljo v temen kot in se požurila znesti lepo belo jajce v vdrtno pernice. Potem je skočila na končnico postelje in zakokodajskala na vso moč.

„Ali sanjam?“ je vzklila starka in skočila pokonci. „Kaj slišim? Ali so to velikonočni zvonovi? Oh, kako neumna sem! To je vendar kokoška, ki mi je znesla jajce! Kako je ljubezniva!“

Tipaje je našla lepo jajce, čisto sveže, še gorko, tako mehko v tresočih se rokah, ki so ga božale.

„Hvala ti, draga kokoška! Sam ljubi Bog te je poslal! Hvala ti za tako lep pirh!“

„Ne vem, katera od naju je bolj zadovoljna. Prišla bom pa še, še!“ je pela Putka, lahna stopajoča čez hišni prag, ki ga je obsevalo spomladansko sonce.

In suha starka je kar pomlajena smehljaje se gledala za našo Putko, ki je veselo kokodajskala proti domači hiši in domačim vrtovom, poganjajočim prvo zelenje.

Čemu oziroma komu se smejemo Slovenci

Slovenci imamo zelo razvit smisel za humor: radi se smejemo — drugim.

Gorenjci se smejejo lahkomišelnim Štajercem, Primorci potepuškim Prekmurcem, Dolenjci bahaškim Prlekom, Prleki stiskaškim Gorenjcem in lahkomišelnim Štajercem, Prekmurci prepevajočim Dolenjcem in veselim Primorcem in bahaškim Prlekom in tako naokrog.

Vsi Slovenci pa se smejemo Nesloven-
cem.

Angleži so na moč smešni, ker ven in ven srkajo čaj ter pletejo dolgovezne pogovore o vremenu. Francozi so še bolj smešni, ker se bašejo s polži, školjkami, žabami in podobno golaznijo. Italijani so kajpada tudi smešni, kadar krilijo z rokami, nogami, glavo in sploh z vsemi udi ter okončinami, ko se vnamejo v živahnem pogovoru. Američani so nadvse smešni, ker nenehno meljejo po ustih žvečilni gumi, tudi kadar govorijo. Zato se tudi njihova amerikanščina bistveno razlikuje od angleščine. Kako so smešni šele Švedi, ki se čitajo karseda resnobno tudi v najbolj spasnih situacijah. Da ne pozabimo na smešne Ruse, ki se v hipu raznežijo do solz ob zvokih balalajke, da bi se že po dveh ali kvečjemu treh krepkih požirkih vodke penili v besu.

Najrajši se smejemo tujcem

Ugotovili smo torej, da se Slovenci najrajši smejemo tujcem oziroma njihovim na-

pakam. Le-te pa so napake le v naših očeh.

Raziskati velja še, kako se Slovenci smejemo, kakšna je kakovost slovenskega smeha.

Namreč smeh ima, tako kot vsak človek, domovinsko pravico, zaznamovan je z značilnostjo naroda, kateremu pripada.

In kakšna je značilnost slovenskega smeha?

Ali je ironično piker kot angleški...? Ali je robato dobrodušen kot ameriški...? Ali je prešerno situacijski kot italijanski...? Ali je slovansko topel in hkrati trpek kot ruski...? Ali je okorno prisiljen kot nemški...? Ali je... in tako naprej, še in še bi lahko naštevali.

Med nami je malo humoristov

Preden odgovorimo na zastavljeno vprašanje, bi bilo prav, če omenimo, da veljamo Slovenci, navzlic ribniškimi in butalskim zgodbam — za neduhovite. Menda smo bolj nadarjeni za čustveno liriko — o tem pričajo neskončne vrste pesnikov od Prešerna do Šalamuna, ki so kovali v srce-segajoče verze. Pravih humoristov je v slovenski književnosti bore malo. Lahko jih naštejemo na prste ene same roke: Fran Milčinski, Rado Murnik, Magajna, Feigl... Sodobnikov ne bomo imenovali, da se neimenovanim ne zamerimo. Kaj pa Cankar? Saj je ta velikan slovenske pisane besede

udi avtor humorističnih oziroma satiričnih pisov. To je že res, ampak Cankarjev meh je bolj podoben joku kot sproščenemu ahljanju. Njegove satire so ostre, grenko-tožne.

Ali to pomeni, da se Slovenci sploh ne namo smejati? Ne, to ne drži, vendar na slovenski smeh, za razliko od vseh rugih, svojstveno barvo; pravzaprav tično potezo, ki je v tolikšni meri ne preiore noben drug narod. Na lastni koži sem ognal, da je slovenski smeh škodoželjen, omala hudoben, privoščljiv.

PRIMER:

Slovenci imamo v peklju svoj kotel, naložen do roba z vrelim oljem, v katerem e namakamo. Le ob tem kotlu ni peklenčka, ki bi tunkal tiste Slovence, ki bi se m posrečilo splavati na površje. Slovenci rug drugega vlečejo za pete na dno kotla. amo slovenski grešniki imamo v peklju amopostrežni kotel.

Ta smešna zgodbica je tipična za slovenski smeh nasploh, ki je vrhu tega še zalotniški, zahrbtni, zapečkarški.

latančnost pri izbiri rostopora

Kje se smejemo Slovenci? To vprašanje tako neumestno, kot se zdi na prvi pogled. Na primer Srbi (to velja tudi za ruge balkanske narode Romune, Grke, Turke) se smejejo povsod, zlasti na ulici, na trgih, v kavarnah, na delovnih mestih, skratka nobena še tako slovesna priložnost ni varna pred nalezljivim smehom. Balkanci se smejemo celo na sedminah in na pogreih.

Slovenci smo tudi pri izbiri prizorišča a smejanje natančni. Podobni smo Nemcem, ki so enajst mesecev na leto smrtno esni, samo v času pusta se sprostijo in ozabijo na vse težave, ki jih pestijo med otom. Mi se najraje smejemo v intimnem rogu, doma ali v zaključenih družbah v osebnih gostilniških sobah, kamor nepoabljeni nimajo pristopa. Za zelo slabo zgojenega velja Slovenec, ki meni nič bi nič izbruhne v krohot na javnem mestu, icimo v avtobusu ali med pomembnim estankom.

Po tretjem kozarčku . . .

Pijača je čudežna tekočina, ki pospešuje veselost pri Slovencih. Poprečni rojak se okorajži in se prične smejati šele po tretjem ali četrtem kozarčku vina. Statistično je ugotovljeno, da bifeji v gledališčih prodajo med komedijskimi predstavami večje količine alkoholnih pijač kot med tragičnimi. S tem računajo že naši komediografi, ki praviloma pišejo svoje komedije tako, da občinstvo v prvem dejanju samo narahlo žgečkajo, v drugem mu postrežejo z bolj zabeljenimi dovtipi, v tretjem pa njihova razposajenost ne pozna meja.

Za Slovence ne velja pregovor, da utapljlajo skrb v pijači, ampak da pijejo zato, da bi jim smeh bolj gladko stekel iz grla.

Tašče na najpikrejši način

S tem smo nemara izčrpali temo, nakanano v naslovu. Seznam reči, katerim se Slovenci smejemo, pa je tako obsežen in raznorodn, da ga tukaj ne bi kazalo objaviti. Namreč te reči same po sebi niso smešne, takšne šele postanejo v določenih okoliščinah. Znanstveniki, ki se ukvarjajo s smehom, so menda dognali, da se vse, kar je smešno, humorno, da spraviti v nekaj sto shem, ki imajo na tisoče inačic. Tako je na primer tašča kot tema dovtipov znana domala po vsem svetu že vrsto let. Vendar so slovenske variante na rovaš tašč najbolj pikre.

PRIMER:

Tašča je najboljša kot svinjska pečenka, kadar je hladna.

Opravičujem se, če je bilo v našem kratkem zapisu o smehu prav malo smešnega. O tej isti temi bi vam na štiri oči, v posebni gostilniški sobi, ob kozarčku črnine povedal še in še zelo smešnih prigod, takšnih in drugačnih dovtipov, uradno v članku, ki bo objavljen v ugledni reviji, pa moram o tem predmetu spregovoriti karseda resno, dolgočasno, se pravi po slovensko . . . hotel sem reči — hudobno.

VELIKONOČNI POPOLDAN

na "Planici"

4/4/94...

Priskakal bo velikonočni zajček,
ansambel "Lipa" bo začel igrati ob treh popoldne.

Vsi Vljudno Vabljeni!!

Pijače ni dovoljeno prinesiti.

Vabljeni na

"Materinski Ples"

30/4/94 ob 7.30 zvečer

Igral bo ansambel "KONTINENTAL"...

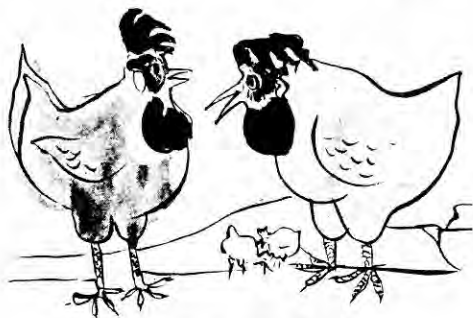
Pridite na poseben – lep večer v čimvečjem številu.

Za rezervacije kličite; g.S.Rob 795 4108

g.I.Kolačko 700 5014

Vabljeni.....

ZA SMEH !

- Nekam čemerna se mi zdiš.
- Vročina me kuha.
- Si jo merila?
- Ne, a vem da je visoka: že tri dni nesem kuhana jajca.

Živel so trije možje.
Prvemu je bilo ime "Manners",
drugi je bil "Trouble" in
tretji je bil "Shut Up".
Trouble se je izgubil, tako ga
je Shut Up iskal, Manners je bil
na stranišču. Policist pride
k Shut Up-u in ga vpraša:
Policaj: Kako vam je ime?
3.mož: Shut Up.
Policaj: Ali iščete trouble?
3.mož: Ja.
Policaj: In kje je vaša manera?
3.mož: V stranišču.

Lucija Srnec.

KORISTNI NASVETI

Muhe, muhe in komarji, to je naš vsakdanji nezaželjen obisk. Ravno pravi čas je za nekaj navodil za preganjanje muh, saj je znano, da je avstralska deželica - deželica "muh in komarjev" v poletnem času.

Torej, kar v angl. jeziku, kajti veliko je mladih, ki radi prebirajo naš list "Novice", katerim teče bolje v angl. jezik.

*Članka povzeta iz "Ringwood Post".

Lucija Srnec.

Shoo fly go away

THIS week we can try any one of the following repellents to deter flies:

* rub windows, glass doors, window and door frames, sills and other places where flies come in and settle with a cloth soaked in lavender oil, or water which has been used to boil up onions.

* pennyroyal oil brushed on woodwork surrounding doorways and kitchen benches will help to keep them away.

* a few cloves in small muslin bags, tied to light fittings, act as a repellent. Or you can imitate the old-fashioned fly paper by simply spreading glue on a length of yellow cardboard, 30cm long by five cm wide. Place a small hole in one end and attach a piece of string to hang it up. They will work just as effectively outside the house in areas such as an open verandah. Combined with pots of fly repellent herbs (lavender, basil, thyme, rosemary, mint), it definitely keeps the fly population at bay.

* burning eucalyptus oil in a ceramic simmering pot will repel blowflies, as will other oils such as lavender, citronella and peppermint. Simmering pots are available from most gift and novelty shops and are designed to sit on a dining table or lounge room coffee table.

Eucalyptus fly spray

I very seldom use a fly spray, however, on the odd occasion when the need has arisen I have had success with the following recipe.

Dissolve 20ml eucalyptus oil and six ml of bergamot oil in 100ml of vodka (or methylated spirits), then combine with 10 ml white wine vinegar and 1370 ml of distilled water, mixing thoroughly. Store in a pump-spray bottle and use as required.

IT'S that time of the year when unwanted visitors such as mosquitoes begin to appear. At the very least they are annoying and can make outdoor activities quite unpleasant.

Controlling these pests is not about mass murdering them but about deterring them from annoying us or entering our living space. Fortunately there are safe, natural ways in which we can do this without having to resort to chemicals that pollute the air we breathe and that can endanger the health of our family.

It goes without saying one of the best control methods around the home is properly installed insect screens and doors. For those that do still manage to find their way in, they can be dispatched with the following herbal spray: Infuse one cup of fresh wormwood leaves, tightly packed, in just sufficient boiling water to cover and leave for 12 hours. Strain through muslin, squeezing all liquid from the herbs, and then dilute one part of the infusion to four parts water. Add two teaspoons of methylated spirits to every two cups of liquid. Store in a pump-spray bottle and use on a fine mist setting.

To deter insects from entering your home and to keep them away from doorways, grow insect repelling plants such as cedronella (*Cedronella tryphlla*). It is a herbaceous bush with ferny lemon-scented leaves and pink to violet flowers. Grow it from seed or purchase established plants. Citronella-scented geraniums (*pelargoniums*) are also effective and easy to grow.

Clean up all possible breeding areas

Fighting mossies

and get rid of any stagnant water - tins, bottles, old tyres, tubs and buckets around the yard. Empty and replenish a pet's drinking bowl instead of continually topping it up. In rural areas, stock permanent water with fish suitable to your district. If it is necessary to have containers of water outside, cover them with screen wire - add some vegetable oil to them (this form a thin film on top, preventing mosquitoes from breeding).

For outdoor activities use a body repellent. Essential herbal oils that are effective are lavender, eucalyptus, citronella and peppermint. Blend 10 drops of your chosen oil with five ml of vodka and then mix with 125 ml of warm water. Apply immediately, then every two hours for women and every four hours for men.

Burning any of these oils in a simmering pot, inside or at night around the barbecue or outdoor entertainment areas will help to keep the mossies away, along with other night time creepy crawlies that bite and annoy us.

*Darovali "Novicam" in "Planici"

<i>g. Lagondar</i>	\$110.00
<i>g. Kodric</i>	\$10.00
<i>g. Zidar</i>	\$50.00
<i>g. Lovrec</i> ič.....	\$100.00
<i>ga. Richter</i>	\$100.00
<i>g. Kampus</i>	\$50.00

Iskrena Hvala!!

HOW TO HAVE A SUCCESSFUL MARRIAGE?

To make a marriage work, husband and wife must both give and take. "Women give, men take", is what feminists say. But not the wise wife. She is happy to give, and consequently finds she is taking too.

Marriage is a business just as much as any other career. It must be studied and made to succeed. Not enough women work at marriage. Too many think, "I've got my man, now let him keep me!"

The wise wife tries to understand her husband and stays as feminine and appealing as she was before her marriage. She soon finds that she has to run a house like a business and she applies her business experience in becoming a capable housewife. She will have less money than she earned and had to spend on herself, before marriage. She must realise that money is less important than learning to appreciate the real value of a husband's love and devotion and all that her good housekeeping means to him.

A good wife has respect for her husband. She knows that men are little boys all grown up. They are direct, without finesse, simple and usually less complicated emotionally than she is. She recognizes his never ending need for praise and admiration, and belief by her in his ability to provide.

All he wants is the basic love, companionship, warmth and fun of a good wife and mother. He wants to be able to bring his friends home unexpectedly and find the house in order, a meal miraculously brought out of the hat without any fuss, and a warm welcome for everyone. She sees that his clothes are always spotless and ironed. Looking at him, his friends know that he has a good wife, because he is always well groomed and his expression is contented.

Before she tackles her own problems and tells them to her husband, a good wife will always ask what his day was like and listen attentively as he talks. There are plenty of wives who complain that their husbands never tell them anything. Are they sure it isn't their fault?

A good wife will never nag and is always encouraging and helpful. She'll gently lead her husband the way she wants him to go, tactfully, with a word of praise. She never pushes nor persuades, she simply angles whenever she wants something, until in the end, he takes the bit between his teeth and bolts just where he has been led. But he still thinks it was all his idea and what he wanted. She is happy with this male misapprehension.

While she never neglects her appearance, the good wife never seems to have moments with her hair in rollers, her make-up messy, or her face all greasy. She manages this sort of thing when her husband is at work.

Tired though she is from bringing up the children and all the other chores, she somehow or other manages to appear bright and interested when he arrives home. She never puts the children before her husband, but gives them a lot of loving when Dad is not about. She builds up a picture in her children's mind that their father is the best father in the world.

Her vital statistics are not necessarily bust, waist and hips - hers are good ears for listening, sympathy and a whole lot of love and understanding. A good wife will always remember that she did not marry the man with the idea of changing him. She just makes the most of all the things that she likes about her man.

Stella Rob

SLOVENIAN LITERATURE I

The beauty and power of a language is usually best expressed by its writers and poets - and Slovenian is no exception. The literary achievements of Slovenian writers and poets, are even more remarkable considering the oppressive governments that at various times in history, endeavoured to destroy the language.

In upcoming editions of "Novice", some of the more important and popular Slovenian writers and poets, will be briefly profiled with examples of their work.

We begin with Dr. France Prešeren, whose song "Zdravljica", is now the official Slovenian anthem.

Suzi Kolačko.

**Material from "Slovenians from the Earliest Times" by D. Gelt, and "Poezije" by Dr. France Prešeren.*

FRANCE PREŠEREN (1800-1849) is the best Slovenian poet. He was a lawyer, but could not get a position, partly because of his interest in the development and recognition of the Slovenian language. He was a friend of Count Auersperg, and expressed the view that friendship with Austrians and a knowledge of their language could be of great importance for Slovenians. He himself had written some poems in German, but his most important and undying heritage is a collection of poems *Prešernove Poezije* - Slov. (*Prešeren's Poetry*), which includes ballads, sonnets, and other known poetic forms of expression, and poems criticising the different suggestions for the Slovenian alphabet and the use of many dialects, thus widening the distance from the literary language. With the declaration of the 'United Slovenia' Slovenians gained

some freedom of culture and publishing which enabled them to have some of their own newspapers, but these were soon stopped.

The German language was introduced as the only official language and the main posts were taken by the German officials. Slovenian intellectuals had to study and look for work among the Germans and Czechs.

In some towns special *Čitanice* (*Reading Societies*), were formed, which presented cultural programmes. In the 1870s there were important public meetings at which a great number of people met to discuss and express dissatisfactions.

HČERE SVET

Ljubice pod okno dragi
pride marsik'tero noč,
z deklico se pogovarjat,
dökler ne napoči zor.

To je zvedel oča stari,
stari oča, sivi mož,
kregal svojo lepo hčerko
in svaril jo je rekoč:
»Ako boš pri oknu stala,
kadar mimo hodil bo,
ak' ponoči govorila,
ino z njim vas'vala boš,
hišo bodem ti ogradil,
zidal zid bom krog in krog,
spustil bom okoli hiše
Sultana, da lajal bo,
stari hišni bom ukazal,
da bo spavalas s teboj.«

Hčerca je odgovorila
te besede mu, rekoč:
»Stari oča, oča ljubi,
ljubi oča, modri mož!
Lojtro bo za zid prinesel,
za peséta kruha kos,
hišna meni davno nosi
pisma s plačano rokó;
ako hoč' te, da ne pride
več pod okno ljubi moj,
za ženico dajte drag' mu,
ljubi oča, me na dom.«

ACTIVITIES AT "PLANICA"

"Planica" has a strong tradition of sporting activities, particularly bocce. With its own sporting complex housing bocce lanes, practice takes place Friday nights and Sunday afternoons. For those wishing to learn and participate, contact Mr.M.Franetic on 568 1292, or Mr.L.Sluga on 547 2448.

For sports of a different variety, "Planica" also has a Hunting and Fishing group. With target practice on Friday evenings and regular outdoor expeditions to hunt and fish, those interested can contact Mr.V.Lenko on 547 6483.

Also waiting at "Planica" is a game of billiards. So if you wish to "pot the black", the billiard tables are available for use during Friday evenings and Sunday afternoons.

In a more cultural vein, "Planica" has a library with an interesting array of literature. Our library is open every second Friday

evening and anyone wishing to borrow books is more than welcome to do so. For any queries, please contact Mrs.S.Rob on 795 4108.

There is also a well established Slovenian school, holding classes for all ages and levels, on every second Sunday afternoon. Those interested in having tuition in the Slovenian language, can contact Mrs.L.Srnc on 870 4810.

Videos, cassettes and CD's, in both English and Slovenian, are available for purchase from "Planica" at reasonable prices. These can be purchased at most functions, so please enquire when you visit.

And for that next party, have you thought about hiring the hall or dining room at "Planica"? Alternatively, does your party coincide with one of "Planica's" regular functions? If so, why don't you enquire about having your party on "Planica". Please contact either Mrs.I.Kolacko on 700 5014 or Mrs.Y.Srkulj on 795 0542.

So sweet to topple Tomba

IN *brief*

JURE Kosir of Slovenia upstaged local hero Alberto Tomba to win an Alpine skiing World Cup slalom in Madonna Di Campiglio today, giving his country its first Cup win since independence from Yugoslavia in 1991.

Kosir, 21, produced two excellent runs in foggy conditions on the Canale Miramonti piste to clock a combined time of one minute 34.69 seconds, beating Tomba by nine-hundredths of a second.

"I skied a very cool race. I knew that it would be a good time when I crossed the line," said Kosir.

Austria earlier this year.

"I can't imagine a sweeter win than to beat Tomba because Alberto is simply the best in slalom."

The triple Olympic champion Tomba, second in a giant slalom in Alta Badia on his 27th birthday yesterday, accepted defeat with a smile as thousands of Italian fans cheered his performance.

His 80-point haul lifted him ahead of Norwegian Kjetil-Andre Aamodt at the top of the overall World Cup.

Jure Kosir

~~~~~

THE 18-year-old had just won a bronze medal, but for Alenka Dovzan of Slovenia it was as good as gold. Her third-place finish in the women's combined ski event, which features downhill and slalom races, was the first Winter Olympic medal for her country.

Slovenia became an independent nation in 1991 after breaking away from the republic of Yugoslavia.

"The people of my country will be very excited, I think so," she said in English. "For a little state of only two million people, I think this means a lot."

"It means," said her coach, Tone Vigornic, with a smile, "maybe a national holiday. The parliament has already called directly."

Pernilla Wiberg of Sweden won gold in the event ahead of Vreni Schneider of Switzerland.

Australia's Zali Steggall failed to finish her second slalom run.

*Articles from Melbourne Herald-Sun January 1994,
and "The Age" February 1994.

Nadaljevanje slovenske zgodovine iz prejšnje številke.

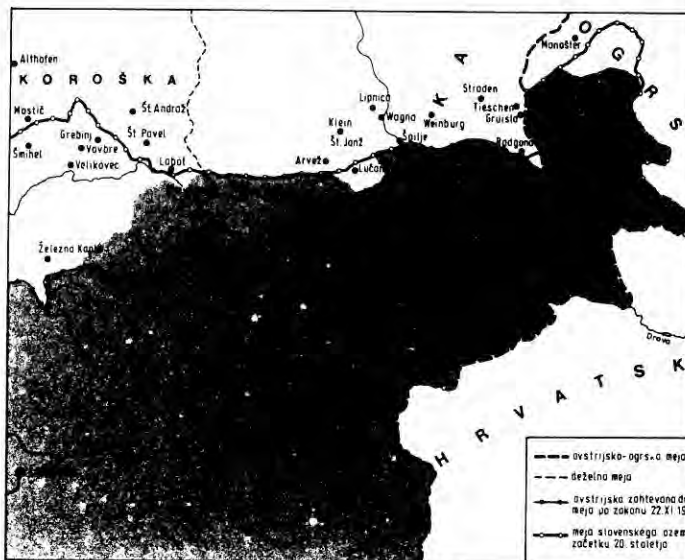
1920

V deževnem oktobru in novembru 1920 so se žalostno končali dveletni boji za pravično slovensko severno in zahodno mejo. 10. oktobra je bil na Koroškem plebiscit, po katerem je obveljala meja na Karavankah. 12. novembra pa je bila v italijanskem Rapallu podpisana pogodba med Italijo in Kraljevino SHS, po kateri je SHS oddala Italiji Bogatin in Vogel, Porezen, Trnovski gozd, Rakov Škočjan, Javornike, Snežnik in vse zahodno od tega.

Več kot 400.000 Slovencev je ostalo v Italiji. Naši obmejni kraji so poslej bili Bohinjska Bistrica (južni izhod iz bohinjskega predora je bil že italijanski), Sorica, vasi pod Blegošem, tik ob meji so bili Ziri, Hotedrščica, Planina, Rakek in Cerkljsko jezero. Onstran so ostali Bovec, Kobarid, Tolmin in Solkan, Cerklno in Idrija, Postojna, St. Peter in Ilirska Bistrica, Ajdovščina in Vipava, Sežana in Divača. Od meje do Kopra je bilo več kot dvakrat dlje kot od Ljubljane do meje. Vse to so bili – razen obmorskih mest – slovenski kraji, ki jim dotlej drugorodni, italijanski in nemški podjetniki v mestih in večjih krajih, trgovci, uradniki in častniki niso mogli spreminiti slovenskega značaja.

Na Koroškem je bilo drugače. Sredi prejšnjega stoletja je jezikovna meja s čisto nemškim ozemljem potekala severno od Zilje, pod Beljakom in pod Osojskim jezerom, pri Gospe Sveti sredi celovške kotline, se dvignila proti severu na Magdalensko goro in Svinjsko planino, pa se spustila pod St. Pavlom in nad Dravogradom na Kozjak in grebene severno nad Dravo. Tedaj je bilo devetdeset odstotkov prebivalstva tega območja slovenskega: okrog 118.000 Slovencev in 14.000 Nemcev. Nemcev je bilo okrog 6.000 v Celovcu, 3.200 v Kanalski dolini, 2.800 med 12.200 Slovenci v pasu severno od Celovca do nemške narodnostne meje, 2.000 pa med 97.000 Slovenci v drugih krajih. Kako močan je bil potem ponemčevalni pritisk na tem območju, so pokazala uradna štetja na prelomu stoletja: leto 1890 64% Slovencev, leta 1900 55%, leta 1910 45,5%. Meja narodnostno mešanega ozemlja s slovensko večino se je pomaknila pod Vrbsko jezero in Celovec.

Potem ko je 1. 11. 1918 pesnik in staroavstrijski major Rudolf Maister s svojimi prostovoljci obvaroval Slovenijo in slovensko Štajersko, student prava in rezervni nadporočnik Franjo Malgaj pa 6. 11. Meziško dolino, naslednje poldrugo leto spopadi za južno Koroško niso prinesli zmage ne avstrijski ne jugoslovanski strani. Hkrati so ves čas tekla diplomatska prizadevanja na obeh straneh. Ljubljana je omahovala med nezmerno velikimi zahtevami in blede nemočjo. Predsednik zagrebškega Narodnega sveta dr. Anton Korosec je 1. novembra 1918 brzojavil iz Zene predsedniku emigrantskega Jugoslovanskega

goraj: ŠTAJERSKA LETA 1918 ni samoumevno pripada Slovenji. Ne le, avstrijsko javno mnenje imelo mesta Maribor, in Celje za svoja, ker je bilo tamkajšnje mešča duhvisni del res nemško, temveč je celo dunajski vlada predvidevala mejo med Avstrijo in južno pod Pohorjem in pri Rogoski Slatini.

spodaj: KOROŠKA LETA 1918 postane za trideset let, do junija 1919, za bojse, nato pa predmet diplomatskih pogaj plebiscita oktobra 1920, po katerem je pri Avstriji.

ora dr. Trumbiću v Pariz, naj pri za-
nikih doseže, da prepustijo Državi SHS
raje Šmohor, Beljak, Celovec (brez Feld-
chana), Velikovec in Wolfsberg. Ljub-
ska vlada pa je 1. decembra izjavila, da
bo zasedla Celovca, ker nima živl za
skrbno prebivalstva. To je bilo najbrž
a jih celovška in dunajska vlada tudi
imeli. Deset dni zatem pa je uradna
tbljana na pogajanjih s koroškimi pred-
vzniki odklonila ponujeno mejo na Zilji
Dravi, po kateri bi dobila Rož in Podju-
ter vztrajala pri zahtevah po Celovcu in
jaku.

Dvakrat so šli čez Koroško hudi boji,
dveh jugoslovanskih ofenzivah do Ceca
in Gospe Svete ter pri avstrijskih pro-
enzivah do Dravograda in Slovenjgrad-
Naposled sta sprti strani privolili v ple-
bit pod nadzorstvom zahodnih zavezni-
Anglije, ZDA, Francije in Italije, na
erem naj prebivalstvo južne Koroške sa-
odloči, kam hoče.

K naposled za nas neugodnemu razple-
zadev je precej pripomogla politika Itali-
ki je želela čim bolj oslabiliti svojega no-
sosedu na Jadrano, kraljevinu SHS: rajno je podpirala avstrijske zahteve ne
o vsej Koroški, temveč celo po Štajerski
Konjic in Rogaske Slatine ter še vsilje-
i Avstriji železniško potembni „jeseni-
trikotnik“, gornjo Savsko dolino. Še
očilnejša pa je bila mislija dveh ameri-
častnikov, podpolkovnika Shermana
esa in poročnika Le Roya Kinga, ki sta
sec dni potovala po južni Koroški in
zriškim politikom na pogajanjih v Pari-
sporočila takšna dognanja: sporno
mlje je zemljepisna in gospodarska celo-
ki je ne bi smeli deliti, njegovo središče
elovcu je nemško, v Rožu in okrog Veli-
ca so Slovenci sami bolj za Avstrijo kot
SHS, tudi v Podjunu je 60% Slovencev
Avstrijo, skratka, ker se kaže „proav-
jsko razpoloženje velikega dela in mor-
celo večine koroških Slovencev«, da o
ncih ne govorimo, bo najboljša meja na
avankah.

Na sam izid plebiscita je brez dvoma
ivala tudi socialdemokratska agitacija za
ubliko Avstrijo in proti monarhiji SHS,
ravnanje srbske vojske, ki se je včasih
iašala kot v zasedeni tuji, ne pa v svoji
eli, in še kaj. Vsekakor je 10. oktobra
0 prebivalstvo velikoveškega okraja nad
ivo do Svinjske planine ter območja
d Celovcem in Dravo glasovalo večinsko
Avstrijo, južno od Drave pa za Jugosla-
; seštevek je pokazal v celem 59 odstot-
za Avstrijo in 41 odstotkov za SHS,
p da potlej glasovanja na ožjem območju
ovca in severno od mesta sploh ni bilo.
‘Obljube, ki jo je koroški deželni zbor
najst dni pred plebiscitom slovesno dal
oškim Slovincem, da »hoče slovenskim
kom varovati danes in za vse čase nji-
jezikovni in narodni značaj in da bo v
ki meri skrbel za njihov duhovni in go-
darski razcvet kot pri nemških prebi-

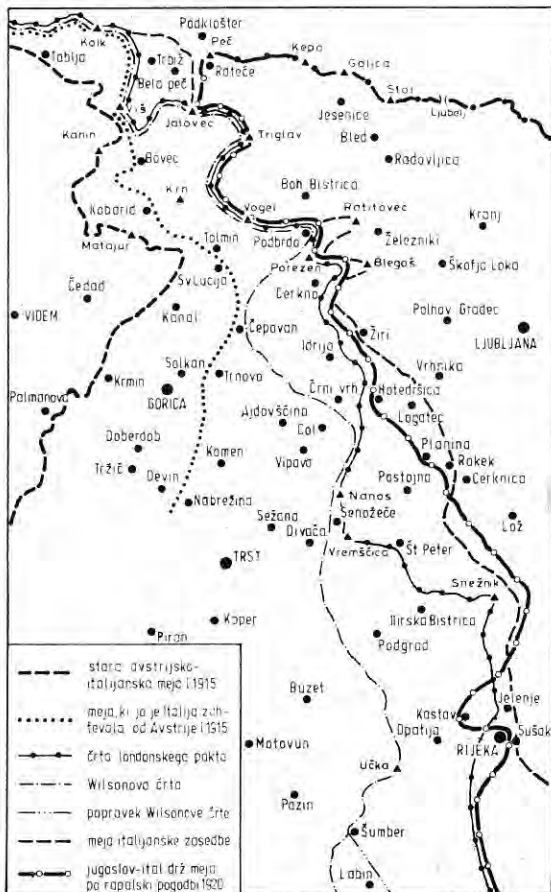
valcih dežele«. Avstrijci niso izpolnili. Že
dva tedna po plebiscitu je deželni glavar
Lemisch rekel, da je treba »v eni sami ge-
neraciji vrtniti zapeljavo«, to je Slovence,
ki so glasovali za Jugoslavijo. »h koroštvo-
«Koroštvo» pa ni pomenilo sožitja, temveč
nemštvo. Klic h „koroštvo“ je bil bojni klic
nemštva, tedaj in pozneje.

Italija na drugi strani Slovincem niti
kaj dosti obljubljala ni. V zanosu novega
vzpona rimskega imperija (tudi Italija si je
že pred I. svetovno vojno vzela svoj kos
razpadajočega turškega cesarstva, ko je
1913 zasedla Libijo) se je lotila potujčevanja
Slovenskega Primorja in Istre. Prav v
Trstu in v Julijski krajini je bil italijanski
fašizem najbolj strupen, še preden je Mus-
solini oktobra 1922 prevzel oblast v državi:
že štiri mesece pred Rapalom, avgusta
1920, so fašisti požgali slovenski Narodni
dom v Trstu, po Rapalu pa so v letu dni
požgali in razdejali nad sto slovenskih kul-
turnih in delavskih domov ter zadrug. Pot-
lej so se spravili nad slovenske šole: pred

I. svetovno vojno je bilo v Julijski krajini
321 slovenskih in 167 hrvaških osnovnih
sol ter nekaj srednjih v Gorici, Idriji in
Pazinu, še 1924 je bilo v njih 52.000 učen-
cev, dve leti pozneje pa so bile te šole samo
še italijanske, slovenski učitelji in profesorji
izgnani, upokojeni ali premeščeni globo-
ko v Italijo. Ta čas so tudi odstavili sloven-
ske uradnike na sodiščih, na pokrajinskih
in občinskih uradih, pri železnicah in pošti.
Z vladnimi odloki so leta 1923 poitalijančili
imena krajev, leta 1927 družinske priimke,
od 1928 novorojenci niso več smeli dobivati
slovenskih imen. Preostali slovenski časo-
pisi so bili ukinjeni 1927 in 1928. Od leta
1930 je bila slovenska beseda prepovedana
tudi v cerkvi.

PRIMORSKA LETA 1918

bi mogla služiti za šolski primer varovanja me-
vladnih pisarnah velikih sil, brez očira na ljudi in
narode, značilnega za čas obeh svetovnih vojn. Za
Slovence pa je to pomenilo, da je četrtina naroda
ostala v Italiji.

**P. & S. ROB
BRICKLAYING**

*Za vsa zidarska dela lahko
poklicete Pepija ali Stanko
na 795 4108*

*89 Grantham Tce.
Mulgrave, 3170*

Ph: 569 9513

DARKO ERZETIČ

se priporoča

**ZA TERAZZO, MARMOR
IN CERAMIC PLOŠČICE**

Ph: 543 5663   Z.ABRAM

**Delcom Engineering
& Tooling**

Factory 9/26-30 Howleys Rd.,
NOTTING HILL, 3168

OLYMPAC PTY.LTD.

*Expanded Polystyrene
Moulders-Fruit, Fish boxes
Custom Moulding and
packaging*

Factories 4&5, 173 Wellington Rd.,
North Clayton, 3168
Ph: 560 6337
Fax: 560 6730

EURO FURNITURE

Wide range of colonial furniture from Slovenia
Dining Settings   Bentwood Chairs
Rocking Chairs   Modern Bedrooms
Available at all leading furniture retail stores

EURO TRADING

Trading with Slovenia in chemical commodities,
pharmaceutical products, metals, machinery, sporting
equipment, food products and a variety of other products.

**euro
international
pty.ltd.**

SHOWROOM ADDRESS:

3 Dalmore Drive
Scoresby VIC 3152
Ph:(03) 764 1900
Fax:(03) 764 1461

SYDNEY BRANCH:

2A Bessemer Street
Blacktown NSW 2148
Ph:(03) 671 5999
Fax:(03) 621 3213

Darko Bencich
PHOTOGRAPHER

*For all your photographic needs
 Weddings & Engagements our Specialty
 Very Reasonable Prices*

Ph: 789 8448

Joe Rozman Frank Rozman

**F. & J. ENGINEERING
 PTY. LTD.**

Mould Makers
 Steel Fabricators

20 Bando Rd., Springvale, 3171
 Ph: 548 1808
 Fax: 548 4797

**KARLO ŠTRANCAR
 PLESKAR**

**ŽELITE PREBARVATI HIŠO
 ALI MENJATI ZIDNI PAPIR**

Ph: 569 8286

Adam Mechanical Repairs

*General Motor Repairs to all
 Makes and Models
 Performance Tuning
 V8 Motor Specialists
 Servicing Brakes, Clutches
 & Automatic Transmissions*

Adam Katič
 Factory 1/6 Steele crt., Mentone
 Ph: 585 0424

V.F.L

PANELCARE P/L
 ACN 007 152 203

COLONIAL MUTUAL

265 PRINCESS HIGHWAY,
 DANDENONG, 3175
 Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219
Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

